

zésük valóban a művelődéspolitikai szellemében történjék. Az Új Könyvek c. kiadvány szerkesztési munkálatai azáltal is meggyorsulnak, hogy a recenziók a jövőben a tördelt levonatok alapján készülnek, s így megvalósulhat a könyvtárak valóban gyors előzetes informálása.

A könyvek könyvtári használatra való alkalmassá tételének (könyvtári kötés, tasakok, jelzetek, cédulaellátás stb.) túl hosszú útját a gépesítés minél gyorsabb bevezetése lényegesen rövidebbé teheti. A gépesítéssel lehetővé válik majd a megrendelések gyors feldolgozása, az előrendelések nyilvántartása és a programozott szállítás. A gépesítés megvalósítása, a korszerű raktárhálózat kiépítése a következő ötéves terv feladata lesz. Ezzel egyidejűleg kell végrehajtani a szolgáltatást igénybe vevő hálózatok, a könyvtári rendszer állománygyarapítási korszerűsítését is. A szétaprózott kis települések könyvtári állománygyarapításának központosítása nem várható sokáig magára. Nem csupán a szerződő felek számának ésszerű csökkentéséről van szó, hanem a jelenleginél színvonalasabb és gazdaságosabb állományalakításról. Természetesen ehhez is anyagi áldozatok kellene, szervezeten és folyamatosan bővített járműpark, szakemberek, megfelelő raktári férőhelyek.

Mindezek révén megvalósulhat a könyvtárak korszerű könyvellátása. Ezt kívánjuk a negyedszázados Könyvtárellátónak és a szolgáltatást igénybe vevő könyvtáraknak, magunknak, hisz mindezek közös cél érdekében hatnak: a könyvek idejében jussanak el az olvasókhöz, növeljék az olvasási kedvet, s ezáltal megvalósuljanak a könyvtárak elé tűzött művelődéspolitikai feladatok. (—gy—)

a lapokban olvastuk

Kocsma vagy könyvtár?

Rossz a kérdésselvetés! — remélhetem az ellenvéleményt azoktól, akiket boszszant ez a cím. Hogy lehet szembeállítani a kocsmát és a könyvtárat? Hiszen mindkettő társadalmi szükségletet elégít ki. De merőben más a szerepük. Nagyon is ellentétes — különösen ha a kocsmák működéséből származó tetemes bevételt, és a könyvtárak nehezen mérhető hasznát tekintjük... Mégis, miért készült el régen a borkóstoló a veszprémi Felszabadulás úti lakótelepen, és híre-hamva sincs a könyvtárnak?

A Hét [okt. 23-án bemutatott televíziós adás — A szerk.] vasárnap esti műsora sajtóitta föl ezt a kérdést. Mert egyik budapesti kerületben is százegynéhány ivó létesült azóta, hogy a könyvtár szükségépületben vegetál. Ideiglenesen került oda — tízegynéhány éve. S ahogyan a tévériportból kitesztett, a könyvtárak fejlesztése bizony lemaradt, nemcsak az italboltokhoz, hanem a fodrászathoz, a Patyolathoz, a boltokhoz és más szolgáltató létesítményekhez képest is. Még inkább a ma szükségleteihez és a jövő igényeihez képest.

Mert a könyv — sokszor, ám korántsem elégszer mondtuk el — a művelődés elemi eszköze volt és marad. A könyvtár a szellemi szükségleteket kielégítő és ébresztető intézmények egyik legfontosabbika. Jelentősége egyre nő. Ez a felismerés

és anyagi áldozatvállalásra és összefogásra készített megénkben is hosszú évekkel ezelőtt. A veszprémi, devecseri, csabrendeki, vagy a volt tanácsházban a sümegi, s a november 7-én avatandó gyenesdiási néhány kiragadott a jó példák közül. Ám ha a füredi vagy a tapolcai, inkább könyvraktárakat semmint könyvtárakat említjük egy sor falusival együtt, a közművelődés hátrányos helyzeteiként tehetjük szavá. Ennek a leküzdésére biztatóak a kilátások a szintén zsúfolt ajkai és jó néhány más intézményben. *Fokozottabb erőfeszítéssel, vagy inkább a lehetőségek gyarapításával és körültekintőbb kihasználásával lassan, de biztosan javul a helyzet.*

Ha most feltámadna Szerb Antal, a jeles irodalomtörténész, volt tanítványa, a Szabó Ervin Könyvtár igazgatója körbevezethetné a főváros könyvtáraiban. Volna mivel dicsekedni, ám pirulni is. S úgy véli, hogy húsz év múlva nem lesz oka pironkodásra. Közben azonban egy nemzedék cseperedik fel. Amelyik olvasási lehetőségeit tekintve hátrányos helyzetű. Ezt csökkentendő, megénkben a fejlesztési tervek — köztük az ajkai járás ellátásának központosítása — következetes végrehajtása indokolt.

Hogy negyedannyi idő alatt épüljön fel egy könyvtár, mint egy kocsmá... (r. i.)

(Napló, Veszprém)